

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 19.369 van 27 november 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 25 juli 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 4 juli 2008 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J.-P. VIDICK, die verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat Th. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn.

Op 23 juni 2003 vraagt verzoekster de Belgische overheid om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 1 juli 2003 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van verzoekster een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Tegen voormelde beslissing dient verzoekster een beroep in bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 23 augustus 2003 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf.

Op 24 november 2004 dient verzoekster een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van (oud) artikel 9, 3de lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 13 augustus 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, 3de lid van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Tegen voormelde beslissing van 13 augustus 2007 dient verzoekster een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 18 april 2008 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep bij arrest nr. 10.142.

Op 24 oktober 2007 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 23 juni 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij de aanvraag van 24 oktober 2007 onontvankelijk wordt verklaard.

Op 4 juli 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoekster een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

artikel 7, eerste lid, 2°, van de wet en artikel 100, vijfde lid, van het koninklijk besluit: verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van de wet bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd; betrokkene verblijft reeds in het Rijk sedert 23-06-2003.

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.

(…)”

2. Ontvankelijkheid

De verweerder werpt op dat het beroep niet onontvankelijk is wegens een gebrek aan belang. Hij verduidelijkt dat een eventuele nietigverklaring van het in casu bestreden bevel om het grondgebied te verlaten geen wijzigingen met zich zou meebrengen ten aanzien van verzoeksters illegale verblijfssituatie. Bijgevolg zou in dat geval een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten betekend moeten worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad voor

Vreemdelingen-betwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit het administratief dossier blijkt dat tegen verzoekster reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgevaardigd op 1 juli 2003, gesteld in dezelfde bewoordingen als het in casu bestreden bevel om het grondgebied te verlaten van 4 juli 2008. Het bevel van 1 juli 2003 steunt op de miskennis door verzoekster van artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten is gesteund op hetzelfde motief (artikel 7, eerste lid, 2°) met name dat verzoekster langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 van de wet bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. De bestreden beslissing vermeldt eveneens dat betrokkene sedert 23 juni 2003 in het Rijk verblijft. Bijgevolg maakt het bestreden bevel een herhaald bevel uit, waarvan de nietigverklaring de illegale verblijfssituatie van verzoekster niet wijzigt en voor haar geen nut oplevert omdat de verweerder nog steeds het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 1 juli 2003 kan uitvoeren, vermits dit definitief is geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123.774; RvS 11 mei 2005, nr. 144.319). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat verzoekster geen belang heeft bij de vordering en dat de ingeleide vordering dienvolgens onontvankelijk is. De door verweerder opgeworpen exceptie is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven en twintig november tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.